

Undersøgelsen ved at fjerne Gerningens Spor eller paavirke Medsigtede eller Vidner til at afgive urigtig Forklaring eller paa anden lignende Maade, eller er særlige Grunde til at frygte for, at han vil gentage eller fortsætte sin forbryderiske Virksomhed eller bringe en mod en andens Liv eller Velfærd rettet Trusel (Straffelovens § 299) til Udførelse. Fængslingen skal hæves, saa snart Grunden dertil bortfalder. — For saa vidt Fængsling besluttes under Efterforskning, fastsætter Retten en bestemt Tidsfrist, inden hvis Udløb Forundersøgelse maa begæres eller Tiltale rejses. Fremdeles skal Undersøgelsesretten ved en Forundersøgelses Slutning opgive Paatalemyndigheden en vis Frist, ved hvis Udløb Fængslingen vil blive hævet, hvis ej forinden enten Tiltale er rejst, eller Oplysninger, som kunne begrunde en Forlængelse af Fristen, ere tilvejebragte.

Der er i nugældende Ret to Omstændigheder, der mere end noget andet foranledige uforholdsmæssig lange Arrester. Den ene er den, at kriminelle Sager, som Følge af Anke enten fra Arrestantens eller fra det offentliges Side, jævnlig føres gennem 3 Instanser. Den anden er den, at der for en Undersøgelsesdommer, der føler sig fuldt overbevist om Sigtedes Skyld, er en stor Fristelse til at fortsætte Forhørene fra Maaned til Maaned for mulig tilsidst at opnaa den Tilstaaelse, som det efter det inkvisitoriske Princip er Sigtedes Pligt at afgive, hvis han er skyldig. Begge disse Grunde til langvarige Fængslinger ville bortfalde efter Udkastets Ordning. Efter dette bliver der nemlig normalt kun to Instanser, for Landsretssagers Vedkommende endog, for saa vidt selv Skyldspørgsmaalet angaar, kun een Instans. Fremdeles vil der under det ny System ikke godt kunne være Tale om særlig at lægge Forhørene an paa Fremkaldelse af Tilstaaelse, da Sigtede har Ret til at nægte at svare, hvortil kommer, at Anklagens Interesse ikke fremtidig vil have sin egentlige Repræsentant i selve den Undersøgelsesdommer, der skal tage Bestemmelse om Fængslingens Ophør, men derimod i Politi og Anklager, hvorved Faren for et ensidigt Syn hos Dommeren formindskes. — De bestaaende Regler om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel bibeholdes.

18. Behandlingen af en almindelig borgerlig Sag ved Underret. Om, hvilke Sager der behandles ved Underret, se Nr. 2. Sagen indledes ordentligvis med Stævning, der bl. a. skal indeholde Sagsøgerens Paastand og en kort Fremstilling af de Kendsgerninger, hvorpaa den støttes. Om særskilt forudgaaende Indkaldelse til Forligsmægling bliver der ikke Tale, da Retten selv skal prøve Forlig, hvilket blot skal ske en Gang, inden Sagen optages. Er Sagens Værdi under 50 Kr. saavel som i Paternitetssager, skal Retten paa Begæring vejlede Parten allerede med Hensyn til Stævningens Affattelse. Ere Parterne enige derom, kunne de efter forudgaaende Anmeldelse møde for Retten uden foregaaende Stævning og begære Sagen foretagen. Hvor Stævning benyttes, skal den af Retten forsynes med en Paategning, hvorved Sagen berammes; derefter tilbagegives den Sagsøgeren til Forkyndelse. Stævnevarslet er en Uge, naar Sagvolderen søges ved sit Hjemting, ellers længere. Paa første Tægtedag fremlægger Sagsøgeren Stævning og giver en kort mundtlig Fremstilling af Sagen, hvorefter Sagsøgte har at erklære sig, uden at der fra hans Side behøves noget skriftligt Indlæg. *Dommeren har i alle Underretssager Vejledningspligt*, for saa vidt Parten ikke møder ved Sagfører. Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng protokolteres efter deres væsentlige Indhold, det tilførte oplæses og vedtages. De fra begge Sider nedlagte Paastande skulle ved de indledende Forhandlingers Slutning protokol-